למישקל טופרי. פירש (ב) בתוספתא דה"ר לדידן שמותר לתקן ברזלים דקרקע קשה ומתקלקל ומשום שאין ברזלים בימי חכמים [א] שאין לריך רק למשקל טופריה שהיה הקרקע מטוגנת כמו ברזל"ל [ב] היה אסור [ג]: **איצטבא ואקרופיטא.** עניני ספסל וקלת הם חלוקים [ד] דלמרגיון ברש פרק עשרה יוחסין (קדושין דף ע.). ליתיב מר לקרופיטא אמר ליה מי סני ספסל דלמרי רבנן או איצטבא דלמרי אינשי: **ואין מונעין רפואה מבהמה.** (ו) דברפואה דבהמה שיש בה מלאכה איירי [ה] אבל רפואה שאין בה איסור מלאכה רק גזירה משום שחיקת סממנין [ו] אפילו בשבת איכא מאן דשרי [ז] והלכה כמאן דשרי דלמ"ד בפ' במה בהמה (שבת דף נג.) דלא רבא הלכה כרבי יאשיה דלית ליה גזירה משום שחיקה סממנין ברפואה דבהמה פי' לסרוקי סוסיא שפיכיס בקונטרס אוסטלי"ר בלעז [ח] אין נראה לי דהא קי"ל דבין קירוד ובין קילוף שרי [ט] כדאי' סוף פרק שני דביצה (דף כג.) לר' שמעון דאמר דבר שאין מתכוון מותר וקיימא לן כווותיה [ט] אלא עניין אחר הוא [י]:

כסכוסי. פי' בקונטרס אנפשי"ר בלעז [יא] ויש מפרשים ליקיי"ר [יא] ולשון כסכוס משמע כן [יב] כדאי' פ' תולין (שבת דף קמא. ושם) מנכסכסו מבפנים ואין מנכסכסו מבחוץ גבי טיט: **קיטורי בירי.** גרסינן ברי"ש ולא בירי בדלי"ת [יג] וכוי מענין בירית טהורה בפ' במה אשה יוצאה (שם דף סג.) (ובפרק חזקת הבתים) (ב"ב דף נד):

מוליא במוליא ונצא בנצא אדעתא (יד) **דבי דרי שקל מוליא ושדי בנצא אדעתא דארעא.** [א] וכן גרס רבינו גרשון ורב אלפס גרס בהכף מוליא במוליא ונצא בנצא אדעתא דארעא מוליא בנצא אדעתא דבי דרי משמע שיותר קרקע שוה לריך לחרוש מלדוש ואיפכא מסתברא טפי דלדידן לריך קרקע שוה לדוש יותר מלחרוש ושמא לפי שהיו דשין במויגין אין לריך קרקע שוה וש מפרשים כדי לעשות דיר של בהמה (טז דף ח):

פרקמטיא כל שהוא. פי' רבינו יצחק בתשובתו כי רבינו יעקב לא היה מושב הלוחת רבינו פרקמטיא [יז] ואם דאמר רבינא הוא מסיק זוזי בבני אקרא דשנואתא [יח] אתא לקמיה דרב אשי, א"ל, כיון דהאידנא משכחת להו, ביומי אחריני לא משכחת להו כפרקמטיא האבוד דמי ושרי.

אבל חמרא דריחיא לא [א] **רב יהודה שרי למישקל טופריה לחמרא דריחיא ולאוקומי ריחיא ולמיבני ריחיא ולמיבני אמת ריחיא ולמיבני אוריא** [ב] **(רבא) שרא** [ג] **לסרוקי סוסיא** [ד] **ולמיבני אקרפיטא** [ה] **ולמיבני איצטבא רבא שרא למישקל דמא לבהמה בחולא דמועדא א"ל אביי תניא דמסייע לך** [ו] **מקזין דם לבהמה ואין מונעין רפואה לבהמה בחולו של מועד רבא** [ז] **שרא לכסכוסי קירמי מ"ט מעשה הדיוט הוא אמר רב יצחק בר אמי אמר רב חסדא** [ח] **קיטורי** [ט] **בירי** [י] **אסיר מ"ט מעשה אומן הוא אמר רבא** [יא] **המאן דמתקיל** [יב] **ארעא אדעתא דבי דרי שרי אדעתא דארעא אסיר היכי דמי מוליא** [יג] **במוליא ונצא בנצא** [יד] **אדעתא דבי דרי שקל מוליא ושדא בנצא אדעתא דארעא ואמר רבא** [טו] **האי מאן דזכי זיכי אדעתא דציבי שרי אדעתא דארעא אסיר** [יז] **היכי דמי שקיל דברבי ושביק זוטרי אדעתא דציבי שקל דברבי וזוטרי אדעתא דארעא ואמר רבא** [יח] **האי מאן דפתח מיא לארעיה אדעתא דכוורי שרי אדעתא דארעא אסיר היכי דמי** [יט] **פתח תרי בבי חד מעילאי וחד מתתאי אדעתא דכוורי פתח חד בבא אדעתא דארעא ואמר רבא** [כ] **האי מאן דפשח דיקלא אדעתא דחיותא שרי אדעתא דדיקלא אסיר היכי דמי** [כא] **שקיל כוליה מחד גיסא אדעתא דחיותא מהאי גיסא ומהאי גיסא אדעתא דדיקלא ואסיר ואמר רבא הני תמרי תוחלני מיגזרינהו שרי מייצינהו אסיר רב פפא אמר** [כב] **ליון דמתלעי** [כג] **כפרקמטיא האבד דמי ושרי ואמר רבא** [כד] **פרקמטיא כל שהוא אסור א"ר יוסי בר אבין** [כה] **ובדבר האבד מותר רבינא הוה ליה ההוא עיסקא דהוה מודבן בשיתא אלפי שהייה לזבוניה בתר חולא דמועדא וזבניה בתריסר אלפי רבינא הוה מסיק זוזי בבני** [כו] **אקרא דשנואתא אתא לקמיה דרב אשי א"ל מהו למיזל האידנא עלייהו א"ל** [כז] **כיון דהאידנא הוא דמשכחת להו ביומי אחריני לא משכחת להו כפרקמטיא האבד דמי ושרי תניא נמי גבי ע"ז כי האי גוונא הולכין**

אכל חמרא דריחיא: שכך עושין שהיו טוחנים אגב חמורים לא מלי למישקל לההוא חמרא לפרנוי דלא מלי למטמן במועד אלא לצורך מועד כדמפרש לקמן פרק מי שספך (דף יב.): **הלכך טחינה מועטת** יכול לעומון בחמור ולא מרעיי ליה גידולא לפרנוי: **לאוקומי ריחיא.** להעמיד לה הסיס הריחים זו על גב זו: **אמת ריחיא.** הענ שהריחים בנוי עליו: **ולמיבני אוריא.** רפת בקר: **לסרוקי סוסיא.** להסריק סוסיס במסרק של ברזל: **למיבני אקרפיטא.** מה שמשימין התבואה לתוכו לפני הסוסים שקורין מנייטור"ה בלע"ז: **איצטבא.** בנין אבנים: **למישקל דמא.** להקיז: **לכסכוסי.** גיהון שקורין קוביל"ר: **קרמין.** [ב] בגדים: **מעשה הדיוט.** למותר לעשותו בחול אל מועד דלאו מעשה אומן הוא: **קיטורי בירי אסיר.** למעבד במועד שכך היו עושין שהיו טוחנין כלים חלוקין והיו מחליקין עליהן בית יד של חלוקיהם קמטין שאלם עושה בבית יד שממלאים אותה בקנה של שבלים חלקים ומקמטין פרוונגלי"ל בלע"ז: **המתקיל פיקנא.** שחופר משם האדמה לצורך הגורן לחבוט שם חטין לצורך המועד היינו אדעתא דבי דרי ושרי: **אדעתא דארעא.** שחופר שדהו לצורך זריעה אסור משום דלמי כחורש בי"ט: **מוליא במוליא.** שנוטל הקרקע ממקום גבוה ומניחו שם על גבי מקום גבוה היינו מוליא במוליא: **או נצא בנצא.** שחופר במקום נמוך ומניחו במקום נמוך דהיינו אדעתא דארעא ואסור דזה כלים של חורש שדהו (ג) שאינו משגיח באיזה מקום שילד המחריסה בקרקע אפילו במקום נמוך חורש והיינו דומיא דחריסה ואסור: **אבל שקל מוליא.** שנוטל הקרקע ממקום גבוה: **ושדא בנצא.** במקום נמוך היינו אדעתא דבי דרי אדעתא דגורן שכך דרכו של גורן שמשוה הגרגות וזה מותר: **דזכי זיכי.** שמכבד את הקרקע מעפרים קטנים שעליה שנוטלה: **אדעתא דציבי.** שם ליקנו אדעתא דעפרים לשמיקן דנקט רבריי ושבק זוטרי: **אדעתא דארעא.** דלהכי ליקנו שרוצה לזרוע הקרקע שלוקט גדולים וקטנים אסור (ד): **אדעתא דכוורי.** שעושין המים שיולאין מן הגומא של ביצר לחוץ אם לצורך שיצאו המים ושתמילו הלדיו מותר: **גגון דפתח תרי בבי.** חד שבו נכנסין המים לגומא ונכנסין אף הדגים לגומא וחד שהמים יולאין חוץ לגומא והדגים משתיירים בתוכה ולוקחים אותם שרי דהיינו אדעתא דכוורי: **דארעא.** דפתח חד בבא שבו נכנסים המים לגומא ואידך פתח שבו יולאין המים לחוץ לא פתח: **אדעתא דארעא.** שכשהגומא מליאה מים יולאין המים למעלה ומשקין כל השדה וכי אלי גוונא לחוץ לא מלי: **דפתח דיקנא.** שזומר הדקל מן הענפים שבו: **אדעתא דחיותא.** דלראויין למאכל בהמה דנקט מן הענפים דמחד גיסא בין לאחין בין יבשין לצורך מאכל בהמה היינו לחיותא ושרי: **דנקיט מהאי גיסא.** דדיקלא ומהאי גיסא ענפים יבשין שבו היינו אדעתא דדיקלא ואסור: **הני תמרי תוחלני.** תמרים שלא נתבשלו כל צרכן: **מיגזרינהו.** לחותכם לשנים ולאוכלן הכי צ"ש שרי דלצורך יום טוב קעביד: **מייצינהו** לשון נתלעים אלא לעשות מהן ליימוקים לאכלן בחול הוא מכוין ואסור לתקן ביום טוב שכהן לחול היינו אסור לאו דמייצינהו: **כדבר האבד.** כלומר כסחורה שאדם יכול לעשותה במועד כדי שלא יפסיד בה אם לא עשאה הכי נמי מלי למייצינהו דאי לא לא עביד הכי מיתלעי ושרי: **פרקמטיא כל שהוא.** לעשות סחורה בחולו של מועד: **ובדבר האבד מותר.** שאם יש לו הפסד אם לא יעשנה לאותה סחורה מותר לעשותה אבל בחנם שלא להרויח אסור: **הוה מסיק זוזי.** שהיו מחייבין לו מעות באותו מקום:

כגון דפתח תרי בבי. חד שבו נכנסין המים לגומא ונכנסין אף הדגים לגומא וחד שהמים יולאין חוץ לגומא והדגים משתיירים בתוכה ולוקחים אותם שרי דהיינו אדעתא דכוורי: **דארעא.** דפתח חד בבא שבו נכנסים המים לגומא ואידך פתח שבו יולאין המים לחוץ לא פתח: **אדעתא דארעא.** שכשהגומא מליאה מים יולאין המים למעלה ומשקין כל השדה וכי אלי גוונא לחוץ לא מלי: **דפתח דיקנא.** שזומר הדקל מן הענפים שבו: **אדעתא דחיותא.** דלראויין למאכל בהמה דנקט מן הענפים דמחד גיסא בין לאחין בין יבשין לצורך מאכל בהמה היינו לחיותא ושרי: **דנקיט מהאי גיסא.** דדיקלא ומהאי גיסא ענפים יבשין שבו היינו אדעתא דדיקלא ואסור: **הני תמרי תוחלני.** תמרים שלא נתבשלו כל צרכן: **מיגזרינהו.** לחותכם לשנים ולאוכלן הכי צ"ש שרי דלצורך יום טוב קעביד: **מייצינהו** לשון נתלעים אלא לעשות מהן ליימוקים לאכלן בחול הוא מכוין ואסור לתקן ביום טוב שכהן לחול היינו אסור לאו דמייצינהו: **כדבר האבד.** כלומר כסחורה שאדם יכול לעשותה במועד כדי שלא יפסיד בה אם לא עשאה הכי נמי מלי למייצינהו דאי לא לא עביד הכי מיתלעי ושרי: **פרקמטיא כל שהוא.** לעשות סחורה בחולו של מועד: **ובדבר האבד מותר.** שאם יש לו הפסד אם לא יעשנה לאותה סחורה מותר לעשותה אבל בחנם שלא להרויח אסור: **הוה מסיק זוזי.** שהיו מחייבין לו מעות באותו מקום:

צב א מיי' פ"ח מהל' י"ט הלכה טו סמג לאוין עה טוש"ע א"ח סי' תקמ סעיף ח:
צג ב מיי' שם טוש"ע א"ח סי' תקלו סי"ב:
צד ג טוש"ע א"ח סי' תקמ סעיף ה:
צה ד מיי' שם הלכה ז טוש"ע שם סעיף ו:
צו ה מיי' שם הלכה טו טוש"ע א"ח סי' תקלו סעיף ג:
צז ו מיי' שם הלכה יד טוש"ע א"ח סי' תקמ סעיף ג:
ז [מיי' שם טוש"ע שם]:
צח ח מיי' שם פ"ח הלכה יב ופ"ב מהל' ד עד הלכה ט טוש"ע א"ח סי' תקלו סעיף ט וטור ש"ע א"ח סי' רמ' רמה סעיף ח יח יט כ:
צט ט [מיי' שם] טוש"ע א"ח שם סעיף י:
ק י [מיי' שם] טוש"ע שם פ"ח:
קא כ [מיי' שם] טוש"ע שם סעיף יא:
קב ל טוש"ע שם סי' תקלג סעיף ג:
קג מ נ ס מיי' פ"ז שם הלכה כב טוש"ע שם סי' תקלו סעיף ג:

לעזי רש"י

מנייטור"ה [מנידור"א]. איבוס. קובילי"ר. לכבס. לנקות. פרונצי"א [פרונצי"ר]. לקפל (כפלים בשפת הבגד לנוי). ארשטלי"ר (בתוס') [ארשטליל"ר]. לסרק במסרק אנפשי"ר (בתוס') אינפישי"ר. לעמלן.

רבינו חננאל

אבל חמור הטוחן בריחים לא. רב יהודה שרא ליטול צפרנים של חמור הטוחן בריחים ולאוקמי ריחיא ולמיבני ריחיא ולמיבני אמת הריחים ולמיבני אוריא, פי' אוריות סוסים. רבא שרא לסרוקי סוסיא ולמיבני אקרפיטא ואיצטבא. רבא שרא למשקל דמא, תניא נמי הכי, מקזין דם לבהמה ואין מונעין רפואה לבהמה בחולו של מועד. רבה שרא לכסכוסי קירמי. דפישרו, כיסכוס מעשה הדיוט הוא. פי' בסוף הזהב אמרי' ר' יהודה שרא לכסכוסי קירמי, ופירשו הגאונים, מלבושים. אמר רב חסדא קיטורא בידא אסיר, מעשה אומן הוא, במס' יום טוב פרק ב'. אמר רבא, מאן דתקיל תיקלא, פי' אצלת וגה אלארץ וגעלהא מוענתראל. אי שקיל ויהיב מוליא במוליא ונצא בנצא, הענר הרך נותן ברך והקשה בקשה, אדעתא דבי דרי עביד ושרי. פי' מוליא בנציא, הרך בקשה, אדעתא דארעא ואסיר. וכן מאן דזכי דיכיא, פי' מסקל ומנקה הקרקע. שקיל דרבבי, פי' הענצים הגדולים נוטל ומניח הקיסמין קטנים, אדעתא דציבי ושרי. שקיל דרבבי וזוטרי, אדעתא דארעא עביד ואסיר. וכן מאן דפתח מיא באריעה, דעיילי מהאי גיסא ודנפקי מהאי גיסא, אדעתא למיצד כורי הוא ושרי, מחד גיסא, אסיר. וכן מאן דפשח דיקלא, מחד גיסא אדעתא דחיותא שרי, מהאי גיסא ומהאי גיסא, אדעתא דדיקלא ואסיר. **והני תוחלני,** שרי למגזרינהו, מימצינהו אסיר. בחגיגה בפרק אין דורשין אר' שם משל אי משכחת תוחלא אכול לכו, והם התמרים הרכים, הנקראים בטיית שודאן רטב. והדקל אשר בו אלו התמרים עליו דיבר בכאן, והתיר לחותכם מן הדקל ולא התיר לדורכם בגרתק שלהן, לעשותן כמו אלו הנקראים בטיית אל לוג. ורב פפא התיר את זאת מפני שמתלעיין. רב פפא אמר כיון דמתלען כפרקמטיא האבד דמי ושרי. ואמר רבא פרקמטיא כל שהוא אסור. אמר ר' אסי בר' אבין ובדבר האבד מותר. רבינא הוה ליה עיסקא דהוה מודבנא בשיתא אלפי, שהייה לבתר מרוצא וזבניה בי"ב אלפי. רבינא הוה מסיק זוזי בבני אקרא דשנואתא, אתא לקמיה דרב אשי, א"ל, כיון דהאידנא משכחת להו ביומי אחריני לא משכחת להו, כפרקמטיא האבוד דמי ושרי.

ט) לפי הגלאה הוראת הדפוס נלה"ק שרא לרטוב לרבי לנקותם. ט) הוראת הדפוס נלה"ק ענינו דקיקה. ופי' דקר את פני הארץ כי שעה עפר.

מוסף תוס'

א. לא הזכירם, לפי שבימיהם לא היו רגילים לתקן ברזלים לרגלי הבהמות. תוס' הרא"ש. ב. שאינן עושין ברזלים לטלפי סוסיהם אלא רק נוטלין צפרנים לפי שהארץ עפר ויחוחה ואין אבנים מצויין שם. תוס' הרא"ש. ג. אבל בארצות הללו שאין הבהמות יכולות לילך בלא ברזלים מותר לתקנם במועד. תוס' הרא"ש. דכיון שאינו יכול לילך בלא ברזלים הוי כדבר האבד שרגליו מתקלקלים אם הוא הולך בלא ברזלים, ועוד שאין האדם יכול לרכוב כ"כ במהירות ובבטחון כמו שהוא עושה כשיש ברזלים ברגלי הסוס. שיטה נתמלמד ר"י מפאלים. ד. איצטבא של בנין אבנים, אקרפיטא בנין של עץ לישב בו. ר"י מגוטל, וכ"כ מיקוטי הר"ן. והר"פ כתב (על הא דאיצטבא של בנין אבנים) ולא נהירא דזה הוי בנין גמור לכך נראה איצטבא היינו כמין ספסלים של נסרים שמחברין בהן זאת מפני שמתלעיין. תוס' הרא"ש. ה. כגון הקזת דם. תוס' הרא"ש. ו. לא איצטריך לאשמועינן דמותר דהא. תוס' הרא"ש. ז. [ד"ן]שחיקת סממנין גופה אי גזרינן בבהמה תנאי היא דתניא בהמה שאכלה רשעינן הרבה לא רייצנה בחבר בשביל שתתרפא ור' יאשיה מיקל. תוס' הרא"ש. ח. אפי' ביו"ט. תוס' הרא"ש. ט. ואף ר' יהודה דפליג התם בקירוד משום דשיניו דקים ורעשין חבורה מודה בקירצוף דשרי. תוס' הרא"ש. י. ואיפשר שהוא מסרק של ברזל שמסרקין בו את הסוסים ובהא אף ר"ש מודה שהוא אסור ביו"ט דפסיק רישיה הוא דמשיר את השער ורעשה חבורה. תוס' הרא"ש, ועיין ביצה כב. תוד"ה ופלם. יא. לאחר שנתלבנו כלי פשתן מחליק אותן באבן זכוכית על גבי דף חלק או שלחן של עץ וקורין לו ליקיי"ר. שיטה נתמלמד ר"י מפאלים. יב. ולשון כסכוס משורש לשון חליקה. שיטה נתמלמד ר"י מפאלים. יג. כמו אבי דרי חושבנא דפ' במה מדליקין (שבת לב.) ואמרינן לקמן בפ' מי שהפך (יב.) מדיירין במועד. תוס' הרא"ש. שאינו חושש אלא שיהא מקום בהמה אחת שוה אבל אינו מקפיד אם השדה גבוה מצד אחד ונמוך מצד אחר והבהמות ישכבו מקצתן במקום הגבוה ומקצתן במקום הנמוך. שיטה נתמלמד ר"י מפאלים. יד. אלא משא ומתן של סחורה ולא הלואות. תוס' הרא"ש. טו. [ד"ה]לא הוה שרי ליה רב אשי אלא משום דלבהר הכי לא משכח להו אותה הלואה. תוס' הרא"ש. טז. אותה הלואה היתה כעין פרקמטיא שהיה מלוה להן מעות והיו נותנין לו בו יין בפרעון והיה משתכר בו. תוס' הרא"ש. יז. אם יום השוק הוא במועד ויכול עתה למכור סחורתו בריוח ולאחר המועד לא יוכל להרויח כ"כ אבל מן הקרן לא יפסיד. תוס' הרא"ש. יח. [ד]מה שלא בידו עדיין אין זה דבר האבד. מרדכי כ"ש בשם תשו' ר"ש. יט. דכל דבר שהוא צריך לקנות על כל פנים או עכשיו או אחר המועד מותר לו להקדיש לקנות עכשיו. מגמת הרמב"ם.

תלמוד בבלי מהדורת נהרדעא החדש, באדיבות הוצאת ח. וגשל, © כל הזכויות שמורות

יריד של עכו"ס. ומעלה בערלאות. לקיימן במתימתן דכיון דהשתא הוא דמשכח להו וליומא אחריתא לא שרי: **אוסרי.** שלדין בו דגים שקורין רוש"ת: **איזלי.** רשתות שלדין בו עופות: **למגדל פגורה.** לעשות התנור מחדש: **מהולתא.** נפה: **בימות החמה.** כלומר כשיש ימות החמה כגון בפסח דחבור עלמא שאין יורדין בו גשמים מותר לעשות בו תנור לפי שנלאתר יבש ויכולין לאפות בו פת ברגל ולרך הרגל: **לאן בימות הגשמים.** כלומר כשיורדין הגשמים ברגל כגון בסוכות אין עושין תנור לפי שאינו יבש נלאתר עד לאחר הרגל ועבד טירחא שלא לצורך הרגל: **מתני' מעקה למרפסת.** כותל קטנה העושין על האיצטבות שלפני העליות גדולות כעין שיש על שפת נהר רייני"ס: **שפין את הסדקין.** שבתנור: **ומעגילין אותן במעגילה.** שגוללין על קרקעות התנור עץ גדול עגול כדי לסתום הסדקין: **ביד וברגל.** (ג) שלוקח בידו עץ וכוועגין ביד על התנור לסתום הסדקים או בועטו ברגלו על קרקעות התנור: **מחגלים.** עץ כעין רגל שדוחקו במעגילה לסתום הסדקין ויש בו מעשה אומן יותר ממעגילה: **ליר.** רגל הלתא כמו הלתא תקוע על ליה (משלי כו): **ליור.** הוא החור שבאסקופה התחתונה כמו (ד) ליורא דדלת: **הקורה.** מה שעל הפתח שתחזור בו הדלת וקורין אוכרטו"ר: **מנעול.** בלבדור"ת: **ובלבד שלא יתכוין לעשות מלאכתו במועד.** כשיש לו לתקן כל אילו בשאר ימות השנה ומניחו עד המועד: **וכבשין.** של ליר כלומר דגים ושאר דברים שכובשים במלח שיכול לאוכלן במועד שלא יהא צריך להמתין בתאכילתן עד לאחר המועד שיהו נכבשין מהר ולאוין לאכול מיד: **גמ' הולא.** הולי דקל: (ה) **דופנא.** עבדי לחייס של גדל: **ואיזו עוף בטיט.** זה הוא מעשה הדיוט: **מעגילה.** דרך אומנות יותר: **ביד וברגל.** דלאו מעשה אומן הוא לא כל שכן: **בעין מעגילה.** ולא מעגילה ממש אלא כעין מעגילה ביד וברגל: **עד ימיו.** של יוחנן כ"ג היה פנוי מכה בימות שאר אילו ובטלו. אלמא אסור ומתני' קתני ומתקנין מנעול ומעמתא: **מתניתין דמתקנין אלו בחוש"מ דרבנן.** במנעול של עץ שרי דלא הוי קלא רבה: **דרבנן.** דפטיש היינו קונסם אסור דהוי קלא רבה ואולודי קלא אסור: **מגלי.** מסר הגדול שרי דלא מוליד קלא כלום: **בתלויי.** ברר"ת אסיר דהוי אולודי קלא טפי: **נאחר שגור.** יוחנן כ"ג: **הא ר' יהודה הא ר' יוסי.** בפירקא דלקמן (דף יב.) דרבי יוסי לא בעי לשנויי לדבר האסר ומתני' דשרי הכא כל הני בלא שיגוי ר' יוסי היא:

ממאן מדלינן האידנא קניוסא דדשא. כשיולאין מסמרים של עץ מן הקורה שעל הפתח דשרי למיעבד בלא שיגוי: **בדיפא.** שם נהר: **נגאי.** שם מקום: **בווי.** הכי עשו דרך לנהר שילאו מימיו ונשתיירו שם דגים הרבה: **לימנא.** (ה) הרבה אע"פ שאין יכולים לאוכלן במועד שהרי היו מלוחין הרבה: **בכשין.** במוחן ובמלח שקורין קונפושט"א. והכא נמי כיון שמלחן הרבה כדי להלניען תו לא חזו במועד: **אמר ליה הני נמי.** (ו) דמלחינהו: **מפאלני.** במועד: **אגב איללא.** שמושך המלח מהן: (ו) **שיפין איללי.** כלומר רוחקין אותו הרבה פעמים מעלי ליה ששים זימני: **רב איקלע.** במועד: **פילפא מילחא.** אגב איללא: **סמוך למיסרחיה מעלי.** כלומר יפה הוא לאחר זמן שגילות יותר מהסיא שעתא דגילות: **עוויא נאחוה.** במלח שהמלח נצרא מן המים לדגים: **אסקיה באהוה.** לאחר שנלאו נותנו במים לונן: **אלניה בצריב.** מעיילין אותו בציר היוצא מן הדגים ואוכלין אותו: **משפיה עליה אבוה.** ששומין עליו מים שדגים נצרלו מן המים: **נעעון גופא.** כלומר לאחר שאילתו מהלך הרבה קודם שיבוא: **ולא נטעון פוריא.** לא יבן לאחר אחריהם: **אחלי.** שאחלים: **מיא ולא שכרא.** מוטב לשתות אחריהם מים ולא שכר: **הדרן עלך משקין בית השלחין**

ה) לירים של עכו"ם. ולוקחים בהמה עבדים ושפחות בתים שדות וכרמים וכותב ומעלה בערכאות שלהן מפני שהוא כמציל מידן רב שרא לחייא בר אשי למיגדל אוהרי בחולא דמועדא מאי טעמא מעשה הדיוט הוא אבל איזלי אסור מאי טעמא מעשה אומן הוא רב יהודה דשרא לאמי תנורא למיגדל תנורי ולרב' בר עשבי למיגדל מהולתא איני והא תני רבה בר שמואל ושוין שאין גודלין תנור לכתחילה לא קשיא כאן בימות החמה כאן בימות הגשמים: **מתני'** יעושין מעקה לגג ולמרפסת מעשה הדיוט אבל לא מעשה אומן יושפין את הסדקין ומעגילין אותן במעגילה ביד וברגל אבל לא במחלצים

כוורא סמוך למסרחיה מעלי.

ובזמן הזה מופסים סכנה למיכל סמוך למילחון וגם משמי עלה אבוה דאמר בסמוך דמעלי א ומאן נשתנו כמו הרפואות שבש"ס שאינן מוזפות בזמן הזה ב אז שמא נהרות דבבל מעלו לו טפי ויש מפרשים לכוורא לא בכלל דגים מיירי וסם דג ששמו כוורא ומשונה בדברים האלו משאר דגים כדאמרינן פ' כל הבשר (חולין דף קט:) אסל לן גילוותא ג שרא לן ליאנא דכוורא ד ואין נראה שיהא בכל הלשונות של דגים טעם אחד:

הדרן עלך משקין בית השלחין

ו הציר והצינור והקורה והמנעול והמפתח שנשברו מתקנן במועד ז ובלבד שלא יתכוין לעשות מלאכתו במועד יוכל כבשין שהוא יכול לאכול מהן במועד כובשן: **גמ' היכי דמי מעשה הדיוט** רב יוסף אמר ח בהוצא ודפנא במתניתא תנא צר בצרור ואינו טח בטיט: שפין את הסדקין ומעגילין אותן במעגילה: השתא במעגילה אמרת שרי ביד וברגל מיבעיא הכי קאמר שפין את הסדקין ומעגילין אותן כעין מעגילה ביד וברגל אבל לא במחלצים: הציר והצינור והקורה והמנעול והמפתח שנשברו מתקנן במועד: ורמינהי ט עד ימיו היה פטיש מכה בירושלים כו' עד ימיו אין מכאן ואילך לא לא קשיא כאן בדנפחי כאן בדנגרי מתקיף לה רב חסדא יאמרו קלא רבה אסיר קלא זוטר שרי אלא אמר רב חסדא לא קשיא הא במגלי הא בחציני רב פפא אמר כאן קודם גזירה כאן לאחר גזירה רב אשי אמר הא ר' יהודה הא ר' יוסי דאמר ר' יצחק בר אבדימי י מאן תנא שינוי במועד בדבר האבד דלא כר' יוסי אמר רבינא כמאן מדלינן האידנא קביותא דדשא בחולא דמועדא כמאן כר' יוסי: כבשין שהוא יכול לאכול במועד כובשן: (ו) בדיתא לבאי כווריי אזיל עלמא צוד אייתו כוורא שרא להו רבא למימלח מינייהו אמר ליה אביי והא תנן כבשין שהוא יכול לאכול מהן במועד כובשן אמר ליה כיון דמעיקרא אדעתא דאכילה אייתינהו ואי שביק להו פסדי י כפרקמטיא האבד דמי ושרי ואיכא דאמרי כ שרי להו רבא מיצד מיזל אייתויי ומימלח אמר ליה אביי והא אנן כבשין שהוא יכול לאכול מהן (ג) כובשן תנן אמר ליה הני נמי מיתאכלי אגב איצצא כי הא דשמואל עבדו ליה שיתין איצצי ואכל רבא איקלע לבי ריש גלותא עבדי ליה שיתין איצצי ואכל רב איקלע לבי רב שפיר אייתו לקמייהו החוא כוורא תילתא בישולא תילתא מילחא ותילתא טוויא אמר רב אמר לי אדא ציידא כוורא סמוך למיסרחיה מעלי ואמר רב אמר לי אדא ציידא כוורא טוויא באחוה אסוקיה באבוה מיכלי בבריה אשתי עליה אבוה ואמר רב אמר לי אדא ציידא כוורא תחלי וחלבא ליטעון גופא ולא ליטעון פוריא ואמר רב אמר לי אדא ציידא כוורא תחלי וחלבא מיא ולא שיכרא שיכרא ולא חמרא:

הדרן עלך משקין בית השלחין

הגהות הב"ח

(ה) גמ' בדיתא לבאי כווריי. נ"ב כך הוא גירסת הלבלפ בפומבדיתא לבאי כווריי ופי' הר"ן פוס שם המקום היושב על נהר בדיתא לבאי כווריי לדו והכיאו דגים רבים שבתיבים הנהר ומתו הדגים עכ"ל: (ב) שם והא תנן כבשין שהוא יכול לאכול מהן במועד כובשן תנן: (ג) רש"י ד"ה ביד וברגל (שלוקח בידו עץ) תא"ת וע"ב נ"ל טעות: (ד) ד"ה דופנא כו'. נ"ב עי' לעיל בפיהוא בדף ז' ע"ח: (ה) ד"ה לימנא כמולכלן הרבה תא"ע: (ו) ד"ה ח"ל הני נמי אנ"ל דמלחינהו: (ז) ד"ה אגב כו' אמלא מהן הס"ד ואמ"כ מה"ד עבדו ליה שיתין אלאי כלומר דומלין אותו הרבה פעמים הס"ד ואמ"כ מה"ד שיתין איצצי ששים פעמים הס"ד:

לעזי רש"י

רוש"א. מתקן לדיג. ריינ"ס [רינו"ש]. ריין (שם נהר). אוברטו"ר [אוברידור"א]. שקוף. בלבדור"א [קלבידור"א]. מנעול. ברר"א [ברד"א]. גרזן של ططפן. קונפושט"א. תערובת מאכלים כבושים.

מוסף רש"י

המשך מעמוד קודם. **פתח תרי בבי.** אחד לנד הנהר ליכנס המים ואחד לנד שני לנאת (שם). אדעתא דכוורי. לנוח דגים נתכוין ולא להקנות הנהר, דאי לנקנות הנהר מתכוין היה לו לעשות פתח אחד ויעבכנו שם המים וגם הדגים יהו נלודין שם מאליהן (שם). **דפשוח דיקלא.** לשון פיסוח כמו ויפשחתי (מלכים ג יא), נוטל מן העעמים, ויש שמפשחין אותו לנוכך הדקל לפי שעעפיו מרובים ואין מניחין אותו לינדל ומהיות ליה הפשיחה דומיות בכנים (רשב"ם ב"ב שם). **אדעתא דחיוותא.** לנוכך בהמותיו להמילן ואינו מתכוין להנאת הדקל (שם). **אדעתא דדיקלא.** כדי שיגדל הדקל (שם). **מחד גיסא.** מלקלל הוא את המילן שמנלהו כולו מלד אחד והיהות ולאי אדעתא דחיוותא לחוד מכוין דלאילן לא מיים (שם). **מהאי גיסא ומהאי גיסא.** שם מכל לדדין ליקנו כאן מעבו וכאן מעבו, **אדעתא דדיקלא.** שכן מנהג לעשות (שם). **אקרא דשנאתא.** שנותא שם הנהר, אלקלל קונעריא"ה בלע"ז, יושבים על שפת אותו נהר (ב"מ עג:). עד כאן המשך מעמוד קודם.

ליריד של עכו"ם. שוק הנקבע לייום חג של עובדי כוכבים (ערובין מז:). **ולוקחים בהמה עבדים ושפחות.** מפני שמכניסן לקדושה (שם). **בתים שדות וכרמים.** מפני שממעטין לו ממי משום יאוב מ"י (שם). **וכותב.** שטרות, **ומעלה בערכאות שלהן.** מקום גדוליהן ושופטיהן ומעלה שטרותיו לפניהם לחתום ולא על פי סכנות ותפלתת היא להם ולא יכולה לעמוד דאילו אותה. **מפני שהוא כמציל מידן.** שמתוך כך יהיו לו עניים ומסיעין להמיל מן העוררין (ע"ז יג.) שלא יחזור העובד כוכבים ויערער על המכירה (ערובין מז:). **למיגדל.** לשון עשייה ותיקון (סוכה לז:). **עד ימיו היה פטיש מכה בירושלים.** בנחת הנפסים בחולו של מועד לנעשות מלאכתו דבר האבד שמותרת במועד, ועמד הוא וגזר על הנפסים לחילו בדבר האבד מפני שקולו נשמע למרחוק ואין הכל יודעין שהיא לדבר האבד (סוטה מח:). **הדרן עלך משקין**

ציר של דגים שהוא יוצא מן השמנונית של דג כי הוא חשוב לדג כבנו. וכשתאכלהו שתה אחריו המים כי באותה העת ובאותו מקום היו אומרים להם הרופאים כשתאכל דגים שתה אחריו המים ולא יין 3) או יין ולא שכר. כוורא תחלי וחלבא, ליטעון גופא ולא ליטעון פוריא. פי' כשיאכל אותם, עד שיתעכלו במעיו לא ישן, כי השינה מיד מזיקתו. **הדרן עלך משקין בית השלחין**

קד א מיי' פ"ט מהלכות ע"ז הלכה יד טוש"ע יו"ד סי' קמט סעיף ג: **קה** ב ג טוש"ע ח"מ סי' תקמא סעיף ח: **קו** ד ה מיי' פ"ח מהל' י"ט הלכה יג טוש"ע ח"מ סי' תקמ סעיף ז: **קז** ו מיי' שם הלכה ו טוש"ע שם סעיף ח: **קח** ז מיי' שם פ"ז הלכה ה טוש"ע שם סעיף ג: **קט** ח מיי' שם פ"ח הלכה ז טוש"ע שם סעיף ד: **קי** ט מיי' שם פ"ז הלכה ד טוש"ע שם סי' תקלה סעיף ו: **קיא** י מיי' שם הלכה ז טוש"ח סי' תקנ: **קיב** כ מיי' שם טוש"ע שם סעיף ד:

מוסף תוס'

א. פי"ח באותו העת ובאותו המקום אמרו להם הרופאים שהיה טוב לשתות אחר אכילת הדג מים, משמע לא כל המקומות שוין, והאידנא נהגו שהיין טוב יותר. תוס' הרא"ש. ב. ואלה הרפואות והעצות שלימד אדא ציידא לרב כמנהגם בעתם ובמקומם וכן כל רפואות שבתלמוד כן דהם ומנהגם ואוירם וזמנם אבל אנו כפי זמנינו ומדינתינו, וכולן הפך לנו, אל תעשה אלא כמנהג בני עירך ותסתך ואז טוב לך. רמינו שלמה בן חיתום. ג. ערוך טמא הוא. מ"ש מולין קט: ד. יש לו טעם גירותא. **שם.**

רבינו חננאל

רב שרא לרב חייא בר אשי, למיגדל אהורי. פי' במס' גיטין בסוף פרק הניזקין (ז)מפרשי רבנן אורלי, שבאך מעזלה. תרגום ויביאו מטוה כד עזיל, ומפרשי אוהרי, אלפכוך. מאי טעמא מעשה הדיוט, אבל איזלי אסיר, מאי טעמא מעשה אומן הוא. רב יהודה שרא לאביי תנוראה, למגדל תנורא בחולי דמועדא. ולרבא בר עישבי שרא למגדל מהולתא בחולי דמועדא. ועושין מעקה לגג ולמרפסת מעשה הדיוט אבל לא מעשה אומן. היכי דמי מעשה הדיוט, בהוצא ודפנא. במתניתא תנא, צר בצרור ואינו טח בטיט. ושפין סדקין ומעגילין אותן במעגילה ביד וברגל אבל לא במחלצים. **מתני'** הציר והצינור והקורה והמנעול והמפתח שנשברו מתקנן במועד ובלבד שלא יכוין מלאכתו במועד. איני והתנן בסוף מס' סוטה עד ימיו פטיש היה מכה בירושלים. עד ימיו של יוחנן כהן גדול מיכן ואילך לא. ופריק רב הונא האי פטיש דאסיר מיכן ואילך בדנפחי, והא דתנן הצינור כו' בדנגרי הוא ושרי. מתקיף לה רב חסדא, ונדחה, ופריק, בחציני אסיר, ומתניתין דהכא במגלא ושרי.

ו) גרלאה דל"ל רב פפא אמר כלן קודם גזרה כו'. ז) לפניו נגמר הגי' להיקן. ואולי דרביני היה לו גי' אחרת.

תלמוד בבלי מהדורת נהרדעא החדש, באדיבות הוצאת ח. וגשל, © כל הזכויות שמורות

רבי יוסי אומר זולף וגומר וגף כדרכו [א]. פי' נקוטרס ליטנע אחריטע וגף משום [ב] דאיכא פסידא שמוליכן בלא מגופה וי"ל דלריך לכסותו מפני הטרליס ומיהו מגופה לא היה לריך דדיו בכיסוי מועט [ג] ושמן מדש מתקלקל: **אפילו** חול המועד דאסורא במלאכה **מדאורייתא.** [1] פרק קמא (דף כ. בד"ה משקין) פירשתי: **רבי** יהודה אומר **אף זורעים בו.** בממגימין מתמיד רבי יהודה [ד] וכאן מיקל:

בורו לגוף. פסרים אחרים כדו [ג]: **רבן** שמעון בן גמליאל אומר בו'.

ואף על גב דרבן שמעון בן גמליאל נמי מודה לדבר שיש בריה דרב אידי דאסורין בימי אבלו מודה היכא דאין שם אומן אלא הוא דשרי ובגיגעא [ה] יעשו ע"י אחרים משום פסידא דמשכיר שרינן [ד] וגבי אבלו דשרינן הוא עלמו באין שם שיעשה כמותו ואומן לריכ וספר וכו' משום דלורך דריכ וגילח שריא לעיל ויש מפרכיס דהא דשרינן לאבל עלמו [ה] כשלא ימלא אחרים כדמשמע הלשון ואין שם אומן אלא הוא אבל לכתחילה לריך לעשות על ידי אחרים מיהו לפי הטעם הזה לא ידענא בחמרין וספרין כשמושכרין אבל אחרים למה אין מלריך בשמוך על ידי אחרים ולפי טעם קמא ניחא דאין מי שיעשה דבר זה בחומו שיש [1] אומנות דחמר וגמל וספן: אמר

מי שהפך את זיתיו ואירעו אבל או אונס או שהטעוהו פועלים טוען קורה ראשונה ומניחה לאחר המועד דברי ר' יהודה רבי יוסי אומר אזולף וגומר וגף כדרכו: **גמ'** פתח באבל וסיים במועד אמר רב שישא בריה דרב אידי [ב]זאת אומרת דברים המותרין במועד אסורים בימי אבלו רב אשי אמר לא מיבעיא קאמר [ג]לא מיבעיא בימי אבלו דמדרבנן הוא ושרי אלא אפילו במועד דאיסור מלאכה מדאורייתא במקום פסידא שרו רבנן תניא כוותיה דרב שישא בריה דרב אידי [ד]אלו דברים העושין לאבל בימי אבלו [ה] זיתיו הפוכין טוענין לו וכדו לגוף ופשתנו להעלות מן המשרה וצמרו להעלות מן היורה ומרביצים שדהו משתגיע עונת המים שלו ר' יהודה אומר אף זורעין לו שדה ניר ושדה העומדת לפשתן אמרו לו אם לא תזרע בבביר תזרע באפל אם לא תזרע פשתן תזרע ממין אחר [ו]רבן שמעון בן גמליאל אומר זיתיו הפוכין ואין שם אומן אלא הוא פשתנו כדו לגוף ואין שם אומן אלא הוא פשתנו להעלות מן המשרה וצמרו להעלות מן היורה ואין שם אומן אלא הרי זה יעשה בצינעא [ז]יתר על כן אמר רבן שמעון בן גמליאל אם היה אומן לרבים וספר ובלן לרבים והגיע עת הרגל ואין שם אומן אלא הוא הרי זה יעשה [ח]האריסין והחכירין והקבלנין הרי אלו יעשו אחרים בשבילן [ט]החמרין הגמלין והספנין הרי אלו לא יעשו [י]ואם היו מוחכרין או מושכרין אצל אחרים הרי אלו יעשו [יא]שביר יום אפילו בעיר אחרת לא יעשה היתה מלאכת אחרים בידו אע"פ שבקיבולת לא יעשה אף על פי שבקיבולת ולא מיבעיא שאינה קיבולת אדרבה קיבולת כדידיה דמי אלא אימא [יב]בין קיבולת בין שאינה קיבולת לא יעשה [יג]היתה מלאכתו ביד אחרים בביתו לא יעשו בבית אחר יעשו מריון בריה דרבין ומר בריה דרב אחא בריה דרבא [יד]הוה להו ההוא גמלא דתורא בהדי הדדי איתרעא ביה מילתא במר בריה דרב אחא בריה דרבא ופסקיה לגמליה אמר רב אשי גברא רבה כמר בריה דרב אחא עביד הכי נהי דלפסידא דידיה לא חייש והא תניא אם היו מושכרין או מוחכרין אצל אחרים הרי אלו יעשו והוא סבר [טו]אדם חשוב שאני אמר

מי שהפך זיתיו. שהזמינן ליתנם על גבי הבד להוליא מהן שמן: **ואירעו אבל.** בשאר ימות השנה שלא סמוך לרגל ואינו יכול ליתנם על גבי הבד לפי שאבל אסור בעשיית מלאכה: **או אונס.** היינו מילתא אחריתי כלומר מי שהפך את זיתיו לפני הרגל ואירעו אונס ולא היה יכול ליתנם על גבי בית הבד וגא הרגל: **או שהטעוהו פועלים.** שהשכיר ליתנם על גבי בית הבד קודם הרגל ולא באו: **טוען קורה ראשונה.** כלומר נותנן על גבי בית הבד ברגל וסומכו עליהן הקורה פעם אחת דאי לא עביד הכי איכא פסידא יתירא: **ומניחה.** בו שלא יסחוט יותר על לאחר המועד: **וולף וגומר כדרכו.** כלומר נותנו על גבי בית הבד וסוחטו הכל. כל מידי דשפוך קרי זילוף: **גמ' פתח באבל וסיים במועד.** דקתני מי שהפך את זיתיו ואירעו אבל ולא פירש אם יכול לטעון קורה באצילות אם לא אלא מילי דמועד קא פריש דכי אירע לו קודם המועד אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [ב]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [ג]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [ד]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [ה]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [ו]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [ז]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [ח]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [ט]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [י]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [יא]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [יב]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [יג]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [יד]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [טו]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [טז]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [יז]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [יח]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [יט]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [כ]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [כא]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [כב]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [כג]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [כד]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [כה]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [כו]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [כז]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [כח]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [כט]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [ל]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [לא]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [לב]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [לג]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [לד]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [לה]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [לו]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [לז]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [לח]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [לט]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [מ]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [מא]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [מב]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [מג]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [מד]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [מה]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [מו]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [מז]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [מח]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [מט]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [נ]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [נא]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [נב]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [נג]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס טוען קורה ראשונה במועד: **אסור בימי אבלו.** כלומר להכי לא פריש דאסור לו לטעון אפילו קורה ראשונה בימי אבלו: **לא מיבעיא בימי אבלו.** דאין אסור במלאכה אלא מדרבנן דשרי לטעון קורה ראשונה: **אלא אפילו.** חולו של מועד דאסירא ביה מלאכה מדאורייתא דכתיב (שמות כג) את חג המצות תשמור שבעת ימים ליתר על כל החג שהוא אסור [נד]: **במקום פסידא שרו רבנן.** לטעון קורה ראשונה: **העושין לאבל.** אונס

מקבלי קיבולת בתוך התחום אסור. ליתן מלאכה לנכרי בקיבולת כי עבדי ליה בשבתא דידעי כולי עלמא ואמרי היום נכנס ליה. והא דשרי בית הלל בפ"ק דשבת (ד' יח:) ליתן כלים לכותים בע"ש עם מאיכה ואפי' בתוך התחום מאוס דכיסה בנכרי מידי דלא מינכר ולית כאן חשדא לבל מידי דמינכר בתוך התחום אסור מאוס מאוס חשדא: **אבל אי אית מתא דמקרבא לתחום.** אותן פועלים נכרים אסורים לחיות ידעי דהני נכרים עבדי ליה מלאכה ואמרי בשבתא יבא להו: **אסור.** דאמרי היום יבוא ליה: **פועלי הוה מסייע בחיצונא.** שהיה נותן לחם תבן למלאכה דהואיל והוא מסייע בהדייהו אסור: **אבונגרי.** מסדרי שולחנות: **למיעבד עבידתייהו.** אם נשבר השלחן שרי לתקנו: **שרשוי.** ריוח בעלמא כדי שעותתם דקא אכלי בהדייהו ולא קא משיב מלאכה: **מקבלין קיבולת.** נותנה לנכרי לעשותה אחר המועד: **אין מרביעין בהמה.** משום דעביד מלאכה בחולו של מועד: **אין מרביעין.** אין אומן הבהמה ומביאין עליה זכר: **בבור.** דקעביד ביה מלאכה וכתיב (דברים טו) לא תעבוד בבכור שורך: **בקרות.** מקום שיש שם בהמות והיא רובעת מעצמה: **מדיירין.** מכניסין בהמה לשדה כדי שיוציאו זכל ומזגלין השדה: **אין מסייעין אותן.** לבהמה לצא בשדה או אם נכריס הם אין מסייעין להם להסיען ממקום למקום כדי שתזבל כל השדה אפילו בבאין מעצמם: **לנער.** לשמור כגון אם נכריס הם: **שיר שבת.** שבכרו כל השבוע לדיר שלהו: **שבוע.** שמיטה: **מסייעין.** כאילו של נכריס הוא: ה"ג **ועושה נכרי בשבת וי"ט ומסייעין במועד.** דלא טרח מלאכה כלומר יכולין לסייע לאותו שכיר לדייר: **ומוסרין לו רועה אחד לנער לאלו.** שמדיירין אותה הואיל ואינו שכיר לשבת ממש: **רבי אומר בשבת בטובה.** אם רוצה שוה אדם לסייע לאותו שכיר בטובתו עושה כלומר בחנם ולא בשכר: **מתני' בחוץ הבור.** שלפני הגת אותו כלי שהיין נופל בו הגת קרוי בור: **וזולף וגומר דדרכו.** כלומר מריק אותו בחבית וגף החבית במגופה גמורה: **עושה לו למודים.** אינו יכול לגוף כדרכו אלא שיחפה (ג) היינו לימודין בשביל שלא יחמיץ שאם אינו סותמו מחמיץ: **גמ' ולריכא.** למימר בתרוייהו בשני בני דתמני' דאמאה ודחמרא ר' יוסי אומר זולף כו': **בהסית.** ריש דמתניתין: **קאמר רבי יוסי.** זולף כדרכו: **דמשחא.** יקיר ואיכא פסידא יתירא: **מודה ליה לר' יהודה.** אינו זולף וגף ממש אלא עושה לימודים עראי: **דלא כר' יוסי.** דאמר גומר כדרכו ואינו צריך שינוי: **למיסע.** לגוף החבית: **סיני.** ג) רב יוסף: **הלכה כר' יוסי.** דגף כדרכו: **כר שיש סאון ושייע מכר אמני ולא שייע.** כלומר יפה שכר מוקף שמחזיק שש סאין מכר שהוא בכלי גדול שמחזיק שמונה סאין: **בהלכות רוחים.** דאמרינן (מולין דף ד.) היכא דאחזיק אחזיק לא אחזיק לא אחזיק: **עקורות.** כאשר עקרה שאין לאדם ממנה פרי אלא גופה: **ואין למידין זו מזו.** דאימא כשם שזו מותרת כך זו מותרת כמו בכותים ולא אמרינן כי היכי דמחזיק בהאי אחזיק לא אלא דאי אמר דשרי אלא דאיכא מתא דמקרבא להתם אסור כו' לפי שיראו בני העיר מלאכתו בשילכו לשם א"ר ששת כו' ליכא מתא דמקרבא נמי לא אמרן דשרי אלא בשבתות וימים טובים דלא שכיחי אינשי דאזלי מרוחא לדוכתא, פי' אז מותר אחין לתחום ע"י קבלנות עכו"ם אבל בחוש"מ דשכיחי אינשי דאזלי מדוכתא לדוכתא אסור וכ"ש בחול גמור אלא חוה"מ לרבותא נקט דאע"ג דלא שכיחי דאזלי כולי האי אסור. ע"ז כא: תוד"ה אחיזת. והא דאמרינן אבל חולו של מועד וכו' אסור, אע"ג דאין אבלות במועד. סובר הרב ז"ל דדברים שבצנעא נהוג. מלמיד הרשב"ם. ור"ת אע"פ שהקל בקיבולת החמיר על עצמו וכשבנה ביתו לא הניח עובדי כוכבים לבנות בשבת אע"פ כא: תוד"ה שהיו עושים בקבלנות. ע"ז כא: תוד"ה אחיזת אחיזת. ט) [ד]מי שהיה כבר כל יינו בבור שנגמרה כל הדריכה זולף מן הבור לחבית וגומר וגף החבית. תוס' הרא"ש. שאם ישאר בתוך הגת שם הוא נוח להתקלקל מהר. שיטה למלמיד ר"י מפאריס. יא. דלא מצינו בתלמוד לשון מגופה אלא גבי חביות כדאיתא (שבת קמו.) מגופה של חבית. שיטה למלמיד ר"י מפאריס. יב. דפי החבית קטן הוא ולא שייך להזהיר לימודים בכסוי. תוס' הרא"ש.

אמר שמואל מקבלי קיבולת בתוך התחום. הא דשרינן כלים לכותים נכרי פירש בקונטרס דלא מיינכר שהוא של ישראל וכ"ש יעקב לא היה מחלק ואומר דשרי במועד וגם בשבת ב) דהא רימיס של מיס איכא השמעת קול ושרינן בפ"ק דשבת (דף יח. וסז.) ג) ובפ"ק דע"ז (דף כא: וסז) שרינן להסיר שדה לנכרי משום דלריסותיה קעביד ד) וכ"ש קבלנות שאין הבית מתעלה ה) ואע"ג דר' שמעון בן אלעזר פליג ו) משמע הלכה כר' שמעון בן גמליאל דקא אסר הכא שדה שרי מרחק במשנה משמע הא שדה שרי כדדייק התם ז) ותניא בפ"ק דשבת (דף יט.) גבי פסינה פוסק עמו על מנת לשבות ואינו שוכח אלמא אין הנכרי מניח לעשות קבלנותו בשביל ישראל ואיכא מאן דאמר אפי' לפסוק אין לרוץ ובשמעתין דאסר שמואל מפרש רבינו יעקב כאותו פירוש שמעמידין כולהו שמעתתא בחלב וכדרב שיאא דאמר (לעיל יא:) דבריס המותרין בחמ"מ אסורין בימי אבלו דהוי דאומייתא אי כעין דאומייתא אבל במועד הקילו וכ"ש שיש להן להקל בשבת דלא חייסינן כל כך דלא ליזלזל ביה וא"א כיון דבמצילות אייני שמואל היכי קאמר וכי ליכא מתא דמיקרבא להתם ט) לא אמרן אלא בשבתות וימים טובים דאיכא דאזלי מדוכתא לדוכתא ומיהו טוביס דלא שכיחי דאזלי מדוכתא לדוכתא אבל בחולו של מועד אסור ולריך עיון יא: **דברי רבי יוסי.** בשמן (ז) תניא מילתא דר' יהודה בריש וכיון דאתחיל מילתא דרבי יוסי מסייס לה וגף ביין לא ידענא אי אמרה ט) אי אתחיל קאי' מיהו לכאורה אתחיל קאי דשייך בה מגופה יא) ומלקתני בה זולף וגומר משמע דאמרה קאי דאתחיל בחולו של מועד ב) כיוצא בו אין מרביעין בבבור ולא בפסולי המוקדשין תניא אידך אין מרביעין בהמה בחולו של מועד ר' יהודה אומר ג) חמורה שתבעה מרביעין עליה זכר בשביל שלא תצטנן ושאר כל הבהמות מכניסין אותן לבקרות ת"ר ד) אין מדיירין לא בשבתות ולא בימים טובים ולא בחולו של מועד ואם באו מאליהן מותר ואין מסייעין אותן ואין מוסרין להם שומר לנער את צאנם היה שכיר שבת שכיר חדש שכיר שנה שכיר שבוע מסייעין אותן (א) ו) ומוסרין להם שומר לנער את צאנם (ב) ר' אומר ב בשבת בטובה ביו"ט במזונות במועד בשכר אמר רב יוסף הלכתא כרבי: **מתני'** וכן מי שהיה יינו בתוך הבור ואירעו אבל או אונס או שהטעוהו ו) לזולף וגומר וגף כדרכו דברי ר' יוסי ר' יהודה אומר עושה לו לימודים בשביל שלא יחמיץ:

גמ' וצריכא דאי אשמעינן קמייתא בההיא קאמר ר' יוסי משום דמישהא נפיש פסידיה אבל חמרא דלא נפיש פסידיה אימא מודי ליה לרבי יהודה ואי אשמעינן בתרייתא בההיא קאמר רבי יהודה אבל בהך אימא מודה לר' יוסי צריכא אמר רב יצחק בר אבא ז) מאן תנא שינוי במועד בדבר האבד דלא כר' יוסי אמר רב יוסף ח) הלכה כר' יוסי בעו מיניה מרב נחמן בר יצחק מהו למישע חביתא דשיכרא בחולא דמועדא אמר להו ט) סיני אמר הלכה כ) ר' יוסי איתמר דאמר רבי יוסי בחמרא בשיכרא מי אמר חמרא טעמא מאי משום דנפיש פסידיה שיכרא נמי אית בה פסידא דאמר אביי י) אמרה לי אם בר שית סאוי ושייע מבר תמני ולא שייע אמר רב חמא בר גוריא אמר רב הלכות מועד כהלכות כותים י) בהלכה למאי הלכתא אמר רב דניאל ו) בר קטינא ז) (אמר רב) לומר שהן עקורות ואין למידות זו מזו דאמר שמואל ב) זופתין כוזתא ואין זופתין חביתא רב דימי מנהרדעא אמר ע) זופתין חביתא ואין זופתין כוזתא מר חייש לפסידא ומר חייש לטירחא אמר אביי ו) נקטינן הלכות מועד כהלכות שבת יש

שרי כדרכו בלא שינוי. אמר רב יוסף הלכתא כר' יוסי. (בבא) [בעו] מיניה מרב נחמן בר יצחק, מהו למישעיה לחביתא דשיכרא בחולו של מועד, אמר להו, רב יוסף דהוא סיני, כדגרסינן בסוף הוריות רבה עוקר הרים רב יוסף סיני, הוא אמר הלכה כר' יוסי דאמר זולף וגומר וגף כדרכו. אמרו ליה אימור דאמר ר' יוסי גף כדרכו, בחמרא, דאי שבקת ליה מגדלה מפסיד, שיכרא מי אמר. אמר להו שיכרא נמי אית ביה פסידא טובא, דאמר אביי אמרה לי אם, חביתא דאית בה שית סאוי אית בה תרתי או כיוצא בהן, ושייעא, כח אותו השכר חזק ט) כמו חבית שיש בה שמונת סאין, ולא שייעא. כלומר אם תשאר מגדלה יש בשכר הפסד. אמר רב הלכות מועד כהלכות כותים. למאי הלכתא לומר שעקורות הן ואין למידות זו מזו. דאמר שמואל זופתין כוזתא ואין זופתין חביתא, והלא זו זופת זופות הוא, אלא אין למידין זו מזו יא). זיפות הכוזתא אם תשאר בלא זיפות. פי' [מר] חייש לטירחא ומר חייש לפסידא. מפורש בירושלמי שמואל אמר זופתין גרבא ולא זופתין כוזתא [זופתין גרבא דזיפתא דקדיקיא ולא זפתין כוזתא], דזיפתא גלידא.

ה) [שבת נא. וס"ז], ב) [תוספתא בתוספתא פ"ב דשביעי], ו) פ"א ועוסק נכרי בשבת ויו"ט ומסייענין במועד, ז) שמחות פ"ה, ח) [בעל יא. ע"ש], ט) [ברכות סד.], י) [קידושין נא.: וס"ז], כ) [מיגא בהלכה ליגא בהכר"ף ובהרא"ש], ל) גי' הכר"ף והרא"ש כר רב קטינא, מ) [ליגא בהרא"ש], נ) [עי' פרש"י בעיתוניו ה. ד"ה ואתמר ר"ג], ס) נכלות סד. הוריות יד.

הגהות הב"ח

(א) גמ' כיב חמת אדא לסו לתנונגרי. ל"ג עי' סוף דף יח בפרש"י ד"ה לעלמו: (ב) רש"י ד"ה עושה כו' אלא שיחפה בבסדרים הייט לימודין: (ג) תוס' ד"ה אמר כו' מתא דמיקרבא להתם נמי לא אמרן: (ד) ד"ה דבמי ר' יוסי בשמן תנן מילתא דר' יהודה בריסא ובריין תנן מילתא דר' יוסי ברישא דבריין דאתחיל בחמרא דר' יוסי וכו' אי אמור קאי אי אחביה וכו' משמע דאמור קאי. ל"ג בלומר דפי' זולף הייט שפוחט ומעלה וכשהוא בבור שייך לומר דממלא כל הייט לתוך הבור וגומר כדרכו טוב ולהולידו לבור אבל אחביה לא שייך זולף וגומר כל עיקר אלא אמור קאי דקאמר וגף כדרכו דאתא"ל כשאמצו ומעלה הכל מגיע מגופה על הבור שביין בתוכו ומכסהו כדרכו חה עולה בגירסת הספרים בזרו לגוף:

גליון הש"ס

גמ' וכל שאינו עושה אינו אומר. עיין בב"מ דף ל ע"א תוס' ד"ה אבל הכא:

הגהות הגר"א

[א] גמ' שכיר שבוע מסייעין לאחן ל"ב במועד. ומה שנדפס בגמרא ל"א ועושה כו' נמחק: [ב] שם ר' אומר בשבת בטובה. ל"ב פי' דקאי אריש אחר שכיר שבת ובאו מאליהן מותר במועד אפי' נותן לו שכר אח"כ ובפיפא שכיר שבת מסייעין כו' דוקא במועד לבד ומוסרין לו שומר לנער אף בשכר (ער' מ"א) (עמש"ש) [ש"ע] אבל הרמב"ם מפרש אפיפא (וכ"כ המ"מ) לכן המעתי שבת ר"ל דבשם בכל מקון אסור ובמועד כו' אף לשכור מותר (ועמ"ש רבינו בא"ח סי' תקנ"ו):

מוסף רש"י

עושה לו לימודים. לוחין לצור של יין לכשאמו (ברכות לח.) לאדר נסרים על פי הכור (שבת קכה:). סיני. היו קורין לרב יוסף סהיס נקי בגייתות הרבה (ברכות סד.). כוותא. פך קטנה מתבית (ע"ז עא:). נקטינן. מסורת מלמוניו מנהג מרבותיו (ערובין ה.).

מוסף תוס'

א. דלא מינברא מילתא כשהיא בבית הגוי אם של ישראל היא אם לאו והרואה יאמר של גוי הוא אבל הכא דמיירי בקבולת הבנין מינברא מילתא וכו"ע ידעי דאלאכה זו של ישראל היא. שיטה למלמיד ר"י מפאריס. ב. על ידי קבלנות נכרי לבנות. שבת יח: תוד"ה אין. ג. דמתירין להניח שם חיטין מבעוד יום וניחנו כל השבת, ואינו ראיה דידעי כו"ע שהרחיקם טוחנות מעצמם וידעי נמי שהחטין הושמו שם בע"ש אבל קבלנות יאמרו שצוה להם בשבת לעשות. שם. ד. והשתא אריסות שדה שחלק הישראל משביה למלאכה שרי, קבלנות שאין בו שבח לישראל כלל במה שממהר נכרי לעשות קבלנותו לא כ"ש דנימא קבלן קבלנותיה קעביד. ע"ז כא: תוד"ה אריסות. ה. ולא ישרו דבריו בעיני ר"י וכו' ומה שהביא ראיה מההיא דע"ז דאריס אריסותיה קא עביד אינה ראיה לקבלנות בתים, לפי שאין רגילות בשדה אלא אריסות וחכירות אבל בנין בתים רוכן ע"י שכירי יום הלכך הרואה אומר שכיר יום הוא. תוס' כא: ו. ועיין שבת יט: תוד"ה אין. ח. אבן ר"ת וכו' מפרש לה הכי אמר שמואל מקבלי קבולת באבל בתוך התחום אסור כו' א"ר פפא אפי' חרץ לתחום נמי לא אמרן דשרי אלא דאיכא מתא דמקרבא להתם אבל איכא מתא דמקרבא להתם אסור, פי' לפי שיראו בני העיר מלאכתו כשילכו לשם א"ר ששת כו' ליכא מתא דמקרבא נמי לא אמרן דשרי אלא בשבתות וימים טובים דלא שכיחי אינשי דאזלי מדוכתא לדוכתא, פי' אז מותר אחין לתחום ע"י קבלנות עכו"ם אבל בחוש"מ דשכיחי אינשי דאזלי מדוכתא לדוכתא אלא חוה"מ לרבותא נקט דאע"ג דלא שכיחי דאזלי כולי האי אסור. ע"ז כא: תוד"ה אחיזת. ט. אע"פ שהקל בקיבולת החמיר על עצמו וכשבנה ביתו לא הניח עובדי כוכבים לבנות בשבת אע"פ כא: תוד"ה שהיו עושים בקבלנות. ע"ז כא: תוד"ה אחיזת אחיזת. ט. [ד]מי שהיה כבר כל יינו בבור שנגמרה כל הדריכה זולף מן הבור לחבית וגומר וגף החבית. תוס' הרא"ש. שאם ישאר בתוך הגת שם הוא נוח להתקלקל מהר. שיטה למלמיד ר"י מפאריס. יא. דלא מצינו בתלמוד לשון מגופה אלא גבי חביות

עין משפט נר מצוה

יא א מיי' פ"ו מהל' שבת הל' יד טוש"ע א"ח סי' רמד סעיף ג ועוטש"ע י"ד סימן שפ סעיף ין:

יב ב מיי' פ"ז מהל' יו"ט הלכה כה טוש"ע א"ח סי' תקמג סעיף ב:

ג [טוש"ע א"ח סי' רמד סעי' ג]:

יג ד טוש"ע שם סי' תקמג סעיף ג:

יד ה מיי' שם טוש"ע שם סי' תקמג סעיף ג:

טו ו מיי' שם הל' כד טוש"ע שם סעיף ג:

טז ז מיי' שם הלכה כה טוש"ע שם סעיף ג:

יז ח מיי' שם פ"ח הלכה טו טוש"ע שם סי' תקלו סעיף ג:

יח ט מיי' פ"ג מהל' מעלה הלכה ט:

יט י כ מיי' פ"ח מהל' יו"ט הל' יא טוש"ע שם סי' תקלו סעיף יד:

כ ל מיי' פ"ז מהלכות יו"ט הלכה ג [ופי' מהל' שבת הל' ו] טוש"ע א"ח סי' תקלח סעיף ג:

כא מ מיי' פ"ז מהל' שבת הל' ד [ופי' מהל' יו"ט הל' ג] טוש"ע א"ח סי' תקלח סעיף ג:

כב נ מיי' שם פ"ח הלכה יד:

כג ס ע מיי' שם טוש"ע שם סי' תקלח סעיף ג:

רבינו חננאל

אמר שמואל מקבלי קבולת, פי' אם קבלו קבולות, בתוך התחום אסור, חוץ לתחום מותר. ואסיקנא הני מילי בשבתות וביומים טובים דלא שכיחי אינשי דנפקי חוץ לתחום, אבל בחולו של מועד דאיכא דנפקי חוץ לתחום אסור. מר זוטרא בנו ליה גרים בקבולת אפדנא חוץ לתחום, ולא עיילי רבנן בההוא אפדנא. איכא דאמרי, הוא נמי לא על בההוא אפדנא. ואע"ג דאמר שמואל כי האי גוונא שרי, אדם חשוב שאני. איכא דאמרי, עבדיה סייע בהדייהו בתיבנא. רב חמא שרא לאכוותיי דבי ריש גלותא למיעבד להון עבידתא בחולי דמועדא, מאי טעמא דכיון דלא אגרא שקלי שרשויי הוא דמשרשי להו, כגון דורון הוא ושרי. ת"ר מקבלין קיבולת במועד לעשותה לאחר המועד, ובלבד שלא ישקול ושלא ימדוד ולבלבר שלא ימדוד ושלא ישקול ושלא ימנה כדרך שהוא עושה בחול ת"ר אין מרביעין בהמה בחולו של מועד כיוצא בו אין מרביעין בבבור ולא בפסולי המוקדשין תניא אידך אין מרביעין בהמה בחולו של מועד ר' יהודה אומר חמורה שתבעה מרביעין עליה זכר בשביל שלא תצטנן ושאר כל הבהמות מכניסין אותן לבקרות ת"ר אין מדיירין בחולו של מועד, פי' מכניסין הבהמות לדיר כדי שיטול ובלן לובל השדות והאילנות. ואם באו מאליהן מותר, אבל אין מסייעין הרועים, ואין מוסרין להם שומר לנער את צאנן, ואם היה שכיר שנה שכיר חדש שכיר שבת, מסייעין הרועין ומוסרין להם שומר לנער צאנן. ר' אומר אם באו בשבת בטובה, בלא כלום הנאה. או ביום טוב במזונות בלבד, כלומר שכירותכם היא שעותכם. במועד אפי' בשכר. אמר רב יוסף הלכתא כר' **מתני'** וכן מי שהיה יינו בבור ואירעו אבל או אונס או שהטעוהו פועלים ר' יוסי אומר זולף וגומר כדרכו, ר' יהודה אומר עושה לו לימודים כו'. פירוש לימודים מכסהו. וצריכא, דאי אשמועינן משחא משום דנפיש פסידיה משום הכי שרי ר' יוסי, אבל חמרא כו'. אמר ר' יצחק בר אבא מאן תנא שינוי במועד בדבר האבד דלא כר' יוסי, דהא ר' יוסי אמר א מתי' פ"ו מהל' שבת הל' יד טוש"ע א"ח סי' רמד סעי' ג:

יב ב מתי' פ"ז מהל' יו"ט הלכה כה טוש"ע א"ח סי' תקמג סעיף ג:

ג [טוש"ע א"ח סי' רמד סעי' ג]:

יג ד טוש"ע שם סי' תקמג סעיף ג:

יד ה מתי' שם טוש"ע שם סי' תקמג סעיף ג:

טו ו מתי' שם הל' כד טוש"ע שם סעיף ג:

טז ז מתי' שם הלכה כה טוש"ע שם סעיף ג:

יז ח מתי' שם פ"ח הלכה טו טוש"ע שם סי' תקלו סעיף ג:

יח ט מתי' פ"ג מהל' מעלה הלכה ט:

יט י כ מתי' פ"ח מהל' יו"ט הל' יא טוש"ע שם סי' תקלו סעיף יד:

כ ל מתי' פ"ז מהלכות יו"ט הלכה ג [ופי' מהל' שבת הל' ו] טוש"ע א"ח סי' תקלח סעיף ג:

כא מ מתי' פ"ז מהל' שבת הל' ד [ופי' מהל' יו"ט הל' ג] טוש"ע א"ח סי' תקלח סעיף ג:

בא מ מתי' פ"ז מהל' יו"ט הל' ג טוש"ע א"ח הלכה ז טוש"ע שם סי' תקלו סעיף ג:

כב נ מתי' שם פ"ח הלכה יד:

כג ס ע מתי' שם טוש"ע שם סי' תקלח סעיף ג:

תלמוד בבלי מהדורת נהרדעא החדש, באדיבות הוצאת ח. וגשל, © כל הזכויות שמורות